Korrespondancer

Ethan, South Dak.

I „Dansteren" for 22. December 1905 fer jeg, at Pastor Pedersen har et Stykke med Overskrift: „Lad det nu staa ved det". Det er altid saaledes med Deres Skriveri, at De ikke ønsker noget Svar. Er Grunden ikke den, Pedersen, at De ved, at det er sandt, hvad jeg har skrevet, og at der gerne kunde komme mere, som De ikke synes om? Og jeg kan bevise, hvad jeg har skrevet; men De maa jo mene, at De har Ret til at kalde mig en Løgner, uden at jeg havde Lov at forsvare mig. Det kunde aldrig falde mig ind at skrive noget og saa sige: Du har at tie helt stille.

Nu, ondt gør kun ondt værre, og derfor svarede jeg ikke. Da jeg skrev i „Dannevirke" første Gang, var det for at faa flere Dansktere hertil. Men den Maade, De tog det paa, vil vist ikke hjælpe dertil. Men saa var der et Stykke i „Dansteren" for 9. Januar fra L. Hansen. Saa tænkte jeg: det var en hel anden Tone. Og om Pedersens og mit Skriveri havde vakt Opmærksomhed, saa vil jeg da sige til Venner, som har læst det baade i „Dannevirke" og „Dansteren" — tænk det vel over og døm saa selv. Hvad Hansen har skreven, giver jeg ikke fuldt Bifald. Jeg har været her over 16 Aar, saa jeg tænker, jeg kender Forholdene temmelig godt, og hvad Hansen har skrevet om Landet, passer. Han skriver heller ikke: vi ønsker kun Folk fra Den forenede Kirke, nej, han siger Lutheranere.

Ja, lad Samfund være Biting og Kristus alt. Naar de, som skulde være hans Tjenere, kun viste den Vej, havde vi her ved Ethan godt kunnet være sammen, da enhver Kristen ønsker at gaa fremad og hjemad, og er der nogen, som vil komme og være med til det, da kom, og vi vil være glad ed eder.

— Vi havde Juletræ anden Juledag, og Børnene gik rundt om Træet, mens vi sang: „Her komme, Jesus, dine smaa". Og saa blev der talt et Par Ord og sunget en Salme, hvorefter Gaverne uddeltes. Huset var fuldt, men dog havde der nok bleven Plads for nogle faa mere, som vi ønskede, vilde have kommet, da Julen er Kærlighedens Fest. For Jesus elskede os saa højt, og derfor kom han herned, og han siger: derpaa skal det kendes, at I er mine Disciple, at I har indbyrdes Kærlighed. Ja, lad os beflitte os paa at efterfølge ham.

C. Thomsen, Ethan, S. D.

* * *

Efterskrift. Der er næsten ingen Ting, der er saa kedeligt at have med at gøre i et offentligt Blad som lokale Mellemværender. Det er og har i mange Aar været min bestemte Mening, at den offentlige Presse ikke er det rette Thingsted for Behandling af Sager, der kun har Betydning for en mindre Kreds, og som kun kan bedømmes retfærdigt, hvor de er kendt og hører hjemme. Baade de forhandlende og Tilhørerne (Læserne) er daarlig tjent med, at Sagen føres udenfor denne Kreds.

Da Pastor Pedersen skrev om Forholdene ved Ethan, synes jeg nok, at han burde have Lejlighed til at redegøre angaaende sit Forhold for det Samfund, han tilhører. Men ved at optage hans Artikel, er jeg jo bleven moralsk forpligtet til ogsaa at optage ovenstaaende af Hr. Thomsen. Jeg skal dog lige bemærke, at Pastor Pedersen kalder ikke Thomsen „en Løgner", men derimod kalder han hans „Artikels Indhold enten Usandhed eller Fordrejelse". Og det er der dog stor Forskel paa. Det sidste kan man komme til at gøre sig skyldig i uden Villie og Vidende, derimod ikke det første.

Lad os nu være fri for mere om den Sag. Hverken Læserne eller Redaktøren er „skat til at være Dommer eller Deler imellem eder". Saa mange, som kender vor gamle Præstebroder J. Pedersen, holder visselig ham for at være en sandhedskærlig Mand, og det samme holder vist Thomsens Kendinger ham for ogsaa. Hvad behøves der saa mere? A.M.A.

Tag og læs! En Andagtsbog for unge. Korte Læsestykker til Bibeltekster paa hver Dag i Aaret. 2det Oplag. 429 Sider. I Omslag $1. Indb. i komponeret Bind $1.60.

Kenmare, North Dak.

North Dakota Kreds' Hedningemissionsforening holdt sit Aarsmøde i Bvorson Højskole den 6. Januar.

Foreningens Formaal er at vække, opline og styrke Hedningemissionens Interesse iblandt os, samt bede for og støtte Den forenede danske ev.-luth. Kirkes Hedningemission, og andre lutherske Missioner, eftersom Foreningen bestemmer.

Hvordan det gaar med at bede for denne store og hellige Sag, kan jeg ikke meddele noget om, men jeg haaber og tror dog, at der er mange, som ihukommer vore Missionærer og bærer dem frem i Bøn for Naadens Trone, om at Arbejdet maa lykkes til Sjæles Frelse. Derimod kan jeg meddele, hvad vi udretter med financiel Støtte. Det er vedtaget at yde aarlig til Miss Ella Johnson $50, til Japaneren Nagahama $65, til Indianermissionen $50, til at opholde to Missionærer i Santhalistan $50. Disse Penge indkommer ved aarlige Bidrag af Foreningens Medlemmer.

Herren skal have Takken og Æren, fordi vi faar Lov at være med til at opfylde hans store Missionsbefaling.

Da Foreningen ved nævnte Møde blev forøget med 23 Medlemmer, haaber vi i Fremtiden at kunne udrette mere.

Der var sendt en Klasse med færdigsyet Tøj fra nogle Kvinder i Flarton, og jeg vil paa Styrelsens Vegne sige dem hjertelig Tak. Disse Sager blev solgt ved Auktion under Mødet. Det viste sig, at der er stor Trang for den Slags Ting, thi der var god Afsætning paa dem til høj Pris.

Efter at Forretningsmødet var endt, blev der talt om Guds store Kærlighed, som omfatter alle Mennesker, og at han vil bruge sit Folk til at faa denne Hans Kærlighed til Syndere forkyndt for alle Stammer og Tungemaal; thi der er ikke Frelse i nogen anden end Jesus Kristus.

Herren har ved Pastor Hansen givet os en Kurv fuld af Sommerfrugter, som der blev sagt ved et „surprice-party" i Pastor Hansens Hjem. Vi kom alle hertop som fattige Folk og byggede os smaa Huse, nogle af Græstørv. Nu har vi næsten alle sammen gode Huse og Stalde, og vi har en god, rummelig Kirke, et godt Skolehus med Plads for 40 Elever, saa vore unge kan tilbringe Vinteren paa Skolen og faa Kundskaber, baade paa det aandelige og timelige Omraade. Det er Sommerfrugter, som Herren har givet os. Men han har givet os langt mere end dette, nemlig Sjæles Frelse, ikke saa faa af de unge her, som før levede udenfor Samfund med Herren, borte fra Daabsnaaden, men som nu har tilegnet sig den i en levende Tro og kan bekende, at Herren er god imod alle, men med mig især. Det er de bedste Sommerfrugter, som Herren har givet os, og priset være hans Navn derfor. „Vær tro indtil Enden, saa vil jeg give dig Livets Krone" (Aab. 2, 10).

— Skulde der være nogen, som ønsker at komme hertop og bosætte sig blandt os, saa er der endnu Anledning til at købe Land her i den danske Kolloni til rimelig Pris, og der er nok af frit Land at faa i Williams County. Jeg læste nylig i et Dakota-Blad, at „Soo Line" har bestemt at bygge Jernbane fra Flaxton ud igennem Williams Co. til Crosby. — Mange af vore Landsmænd har allerede taget Land der, og dem, som jeg har talt med om Landet, siger, at det er lige saa godt der som omkring Kenmare. Saa her er en god Anledning for dem, der er ked af at arbejde i Byerne for en lille Dagløn, og som har Lyst til at faa et Stykke Land som sin Ejendom at arbejde paa. Der er jo nok Besværligheder at overvinde for dem, som ikke har noget at begynde med; men vil Herren lægge sin Velsignelse til, som han har gjort her, saa gaar det godt. Missionær Dixen har været derude flere Gange med Landsøgere, og jeg har hørt, at han har lovet at gaa derud igen til Foraaret. L. Lauritsen.

Lys paa Vejen. Smaatræk og Fortællinger til Brug for Præster og Søndagsskolelærere. 242 Sider. I Omslag 80c.

Guds Ord er levende og kraftigt. Nogle Tanker til Bestyrkelse og Vejledning, naar man vil læse i Bibelen. Samlet af H. Bjarnesen Sognepræst. I Omslag 20c.

New Denmark, Wis.

Den 15. Januar 1906.

Til „Dansteren"s Redaktør!

Jeg har længe venteet paa at se et Stykke herfra Pladsen, men forgæves; saa vil jeg skrive lidt.

Nu har vi Regnvejr igen; det regner ofte her i Vinter; det er meget mildt Vejr, næsten ikke Frost. Men det er maaske ikke det sundeste. Mæslinger og Faandbice (Gulsot) er nok omkring mellem Børnene. Der er stærk Forkølelse iblandt baade unge og gamle; men det er, Gud være lovet, ikke blevet til noget værre endnu.

— Den 19. November 1905 havde vi Konfirmation, hvor 21 unge aflagde Daabsløfte og under Haandspaalæggelse meddelog Herrens Velsignelse. Der blev tillige opsendt mangt et Suk til Jesus om at være med dem paa deres Vandring. En Del af dem begyndte i Søndagsskolen igen. De havde jo ikke haft nogen haard Lærer, saa det var ikke saa let at blive hjemme fra det hele ad engang.

— Den 20. November var en Glædesdag for os her. Vi skulde overraske vor Præstekone, Mrs. A. W. Lund. Ved Middagstid maatte man saa af Sted til Præstegaarden med Kurven paa Armen. Den indeholdt Kage, Kaffe og Chokolade med Tilbehør. Da alle var forsamlede, og vi havde afsunget et Par Sange, overraskte Menighedens Sekretær, Hans Hansen, paa Forsamlingens Vegne Mrs. Lund en Pengegave paa ca. 45 Dollars. Fødselsdagsbarnet modtog bevæget Gaven. Det falder ellers svor kære Mrs. Lund let at tale, men i den Stund var det ikke meget, hun fik sagt. Der var vel 100 Mennesker til Stede. Meningen med denne Gave var, at den skulde være en ringe Paaskønnelse for, hvad hun havde gjort for os under Arbejdet med Kirke og Skole.

Vore Præstefolk røgter deres Kald blandt os med næsten ængstelig Paapassellighed.

— Vi har Kvindeforeningsmøde Første Torsdag i hver Maaned, Ungdomsmøde hveranden Søndag Aften, og der er ogsaa nylig begyndt Søndagsskole. Børnene samles saa om Eftermiddagen Kl. 2, undtagen den sidste Søndag i Maaneden, da har vi engelsk Gudstjeneste.

— Vi havde et rigtig smukt Julevejr og godt Skaldeføre; der var jo ogsaa mange Helligdage, saa vi havde Lejlighed til at høre det glade Budskab blive forkyndt næsten en hel Uge.

Tredie Juledag havde vi Juletræ i Kirken; det er jo en stor Glæde for Børnene. De havde mange skønne Læsestykker at fremsige; der blev sunget flere Sange. Børnene, saavel smaa som store, ofrede saa til Børnehjemmene, og derefter modtog de Nødder, Appelsiner og Sukkergodt, og Pastor Lund holdt en Tale om Træets Betydning. Der var over 200 Mennesker til Stede.

— Nu er det nok bedst at slutte for denne Gang. Maaske min Papirslap lander i Papirskurven, hvis ikke, saa ønskes alle „Dansteren"s Læsere et godt Nytaar i vor Herres Jesu Navn.

En Deltager.

Sir Georg Williams.

K. F. U. M.s Stifter.

11. Oktober 1821 — 5. Novbr. 1905.

England har for Tiden det ubestridelige Førerskab i den evangeliske Kristenhed. Saa kan man i øvrigt tale om større eller mindre Klarhed i de kristelige Læresprgsmaal, den store Kendsgerning, at England i kristelig Henseende — som i saa mangen anden, naar det gælder det praktiske Liv — er de andre Folkeslags Læremester, forbliver lige urokket.

Ved Budskabet om Sir George Williams Død falder det os ind, at i Løbet af 5 Maaneder er der fra England kommet Bud om tre Dødsfald, som hvert paa sin Vis har tvunget hele den protestantiske Kristenheds Blik i Retning af England.

Først meldtes Hudson Taylors Død — saa Dr. Barnardos — nu Sir Williams'. Og — vel at mærke — hver af disse Mænd har grundlagt et helt nyt Arbejde paa tre forskellige kristelige Omraader.

Hudson Taylor grundlagde Kina-Indland-Missionen, det største Hedningemissions-Foretagende, som nogen Sinde er bleven grundlagt af Enkeltmand.

Dr. Barnardo grundlagde det største Børnehjem, Verden endnu har set.

Og Sir Williams stiftede K. F. U. M., den berømteste, bedst kendte og mest udbredte af alle kristelige Sammenslutninger i hele Verden.

Hvad vilde Kina — kristeligt set — have været nu, hvis Hudson Taylors Liv var gaaet hen paa et Londonerhospital eller i en lille Landspraksis?

Eller vilde ret mange af de 70—80,000 Menneskeliv, som gennem Dr. Barnardos Anstalter er bleven reddede for Samfundet, have undgaaet Fængslerne og Fattighusene, hvis Gud ikke havde fyldt Barnardos Hjerte med Medynk overfor Londons „Gadearabere"?

Men hvad K. F. U. M. angaar, da vil ethvert Land og hvert protestantisk Kirkesamfund indrømme, at man i det hele taget ikke kunde tænke sig en Menigheds-Udvikling uden de kristelige Ungdomsforeninger.

Og tre Mænd af kristelig Verdensry kan England miste i Løbet af nogle Maaneder.

Sligt kan simpelt hen ikke ske i noget andet Land for Tiden.

— — —

George Williams' Liv er i alle sine Enkeltheder en Opmuntring til unge Mænd. Hvis de da har Lyst til at leve et kristeligt og samfundsnyttigt Liv.

Williams kom nemlig fra de beskedneste Kaar — og naaede saa højt, at Dronning Victoria adlede ham, hvad der i den engelske Verden betyder en hel Del.

Og som Forretningsmand var han saa dygtig, at ham, der begyndte med et Par tomme Hænder, naaede at sidde som Chef for et stort Handelshus.

Hans Liv er ogsaa den klareste Protest mod den Anskuelse, at Kristenliv og Hængehovederi skulde høre sammen.

Saa afgjort George Williams var som Kristen, saa han dog sundt og lyst paa Menneskelivet — vel at mærke, naar dette leves i Guds Velbehag.

I det Stykke kan man ikke andet end takke Gud dobbelt for, at K. F. U. M. har faaet sin Oprindelse og Princip-Udvikling i England, hvor Kristenliv og Borgerliv aldrig har været tilbøjelig til at komme paa Kant med hinanden.

Men finder man, at Sir Williams' Liv er et Bevis for „Troens Betydning for den, som vil frem i Verden", da maa det dog vel erindres, at Williams alle sine Dage var en beskeden Mand. Han var ingen „Stræber". Det var ikke Ærgerrighed, der drev ham. Det var langt snarere den sande Enfold. Villiesskoncentration, det ejede han — og dens Retning var nøje bestemt: indad — opad.

Derfor blev han en stor Mand til Trods for, at hans Evner var temmelig middelmaadige og hans Uddannelse i mange Henseender mangelfuld.

Men han havde Hjerte og Villie til at faa løftet en hel Ungdom op til at blive baade gode Kristne og gode Borgere.

Hvor mange Fædre og Mødre har ikke velsignet den Mand, der — menneskeligt set — blev deres Sønners Redningsmand.

Nu er K. F. U. M. forlængst anerkendt af høje og lave. Den er kendt og skattet ved Hytte som i Landsbyernes Hytter. Dens Kapital i det praktiske Kirkelivs Historie i det 19. Aarhundrede bliver et af de allerherligste — men dens Betydning overfor den moralske Tone i Folkene saa vel som overfor adskillige sociale Omraader bliver ikke ringere.

George Williams har ofte med Undren maattet sammenligne Handelsmedhjælpernes Stilling nu og i 1840-erne; da maatte de tage fat aarle og slap ikke før hen imod Midnat.

Daarlige Værelser havde de, daarlig og kneben Kost fik de, usle, overfyldte Soverum — og saa i den ringe Fritid omgiven af Gadelivets Fristelser. Saadan saa det ud for Ungdommen, da Williams begyndte at samle nogle af sine Kammerater — en god Snes Stykker — til bedre Adspredelser ved opbyggelig Læsning.

Det var Spiren til K. F. U. M.

— — —

George Williams blev født 11. Oktober 1821 som yngste Søn af en Gaardmand i Dulverton i Somersetshire. Hans Skolegang var meget jævn, og allerede som Dreng blev han sat i Handelsklare i Bridgewater.

I denne By kom han ogsaa i personligt Forhold til sin Frelser.

I Tyveaarsalderen opnaaede han en forholdsvis meget fordelagtig Stilling hos Klædefirmaet Hitchcock & Rogers paa St. Pauls Kirkepladsi London. Og han vandt sin Chefs Tillid, blev trods sin Fattigdom en velset Gæst i hans Hus — og vandt senere hans Datter Helens Haand. Til sidst blev han Svigerfaderens Efterfølger som Forretningens Chef.

Men han vandt ikke sin Chef ved at være ukammeratlig. Sligt hænder jo ellers.

Det var ham tværtimod om at gøre at kunne dele kammeratligt alt — ogsaa det bedste, sin Kristentro — med dem.

Saa var det, de begyndte at samles til Smaamøder.

Den 6. Juni 1844 besluttede de at danne en „Forening til Vedring af de aandelige Forhold for de unge Mænd i Manufaktur-Branchen".

En Maaned senere blev Foreningen omdannet til „Kristelig Forening for unge Mænd" (Y. M. C. A. — K. F. U. M.).

Den begyndte smaat. Williams har fulgt den fra det første lejede Værelse i St. Pauls-court, Ludgate Hill, hvor der betaltes 2 Kr. 40 Ø. i ugentlig Husleje — til Exeter Hall, der blev købt 1881 for 25,000 Pund Sterling og derefter istandgjort for 35,000 Pund Sterling (ialt 1,080,000 Kr.).

Men hvad mere er: George Williams har paa K. F. U. M.s Jubilæumsdag 6. Juni 1894 været hyldet af over 2,000 Delegater, der repræsenterede 26 Folkeslag.

Nu træffer man K. F. U. M. alle Vegne. Dens Mærke: Kristusstegnet, den opslagne Bibel med Johs. 17, 21 lyser nu fra Hundredtusinder af Kravoopslag — hele Verden over.

Der er alene af Foreningscentrer 7,661 med et Medlemsantal af 710,000.

Man synes, at en Titel, hvor lidet den end tilkrænges, dog faldt paa det rette Sted, da Mr. George Williams ved 50-aars Jubilæet i 1894 blev adlet og for Fremtiden hed: Sir Williams.

London gjorde ham samtidig til Æresborger.

Det er et betegnende Træk, at da Foreningen voksede sig stor og trængte til en Formand, der kunde repræsentere med Navn og Stilling, lod Williams den som Kristen bekendte Statsmand Lord Schaftesbury, blive Formand. Først efter dennes Død 1885 blev Williams atter den officielle Leder — en Stilling, han beklædte til sin Dødsstund. Kun var Lord Kinnaird nys bleven sat ved Siden af ham, da han selv var altfor svag til at kunne varetage de egentlige Formandsforretninger.

— — —

Hvad kirkelig Anskuelse angik, holdt Sir Williams sig bestemt til den engelske Statskirke. Men han var fri sindet — og K. F. U. M. blev udtrykkelig stiftet uden Hensyn til Læresprgsmaalet.

Blandt de første Medlemmer var da ogsaa repræsenteret baade Statskirken, Methodisterne, Baptisterne og Kongregationalisterne. K. F. U. M. gør øjensynligt et stort, indirekte Arbejde i Retning af at samle de Kristne — uden at der skal være Tale om Afslag i Lærepunkter. Den gaar ud fra: at de alle maa være eet — og ikke: at de alle maa lære eet.

Betegnende nok for det frie Ords Fædreland.

— — —

Lad os endnu nævne, at George Williams som Handelschef ikke glemte at handle efter sine Ord. Det er velgørende, hver Gang man ser, at en Mand virkeliggør sine Tanker, ogsaa naar deres Virkeliggørelse svier til hans Pengepung.

Alt, hvad der kunde gøres for Forretningsfolkene, blev gjort. Han sørgede for, at der dannedes Sportsklubber for dem. „Han var ogsaa vis paa, at hans Folk havde vel af at faa god Mad og ordentlige Værelser" — hedder det om ham.

Da K. F. U. M. i Exeter Hall skulde møbleres, vilde han have anskaffet en Del Læsestole. „Læsestole — til unge Mennesker", sagde de andre; „vi har først faaet Læsestole, da vi var treds". Men Sir Williams blev ved sit, for — som han sagde — han kunde ikke se nogen væsentlig Dyd i at maatte sidde ubekvemt.

Hans Godgørenhed var ganske ualmindelig. En Mængde kristelige Foretagender nød godt deraf — og til Ælder gav han Husly til en hel Del faatlige, unge Mennesker.

Og han lagde et stort Arbejde ogsaa paa andre kristelige Omraader. Han var Bestyrelsesmedlem i 35 Foreninger, deriblandt endog Formand i Søndagsskole-Unionen — og i en Afholds-Børneforening.

— — —

Han var for Resten ikke nogen „Taler", siger hans Landsmænd. Men det, han sagde, havde Vægt.

Da han sidste April stod overfor de 1,000 Delegater, der fra 25 Lande var samlede i Paris for at fejre K. F. U. M.s Verdensforbunds Jubilæum, gav han deres Hyldest følgende Svar:

„Min sidste Aro — og det er en meget vanskelig en — er K. F. U. M. Jeg overgiver til eder, kære unge Mænd fra de forskellige Lande, at føre denne Sag frem og føre den videre. Jeg haaber, at I vil blive lige saa lykkelige i den Gerning, som jeg har været, og at I maa naa langt videre dermed. For det vil blive til Velsignelse for eders egen Sjæl — og for mange, mange andres Sjæle".

Denne Aro — udtalt i saa jævne Ord — er uendelig stor og betyder uendelig meget for et Lands Ungdom. Troskab mod den Aro vil betyde en Styrkelse af hele Samfundet.

H. J. i „Kr. Fbl.".

Flere Hundrede

af vore Abonnenter staar endnu tilbage med deres Kontingent til vore Blade.

Vi skulde gerne have disse Penge, vi har tilgode, til at bestride Udgifterne ved Udgivelsen af Bladene.

Alle, som ved sig skyldige, bedes venligst faa Restancen betalt. Vi skal pr. omgaaende Post sende Kvittering for Beløbet, hvorpaa er noteret, fra hvilken Tid til hvilken Tid Bladet er betalt, som ogsaa kan iagttages paa Adressesedlen.

Ærbødigst

Paul Peterson,
Bestyrer af D. L. P. H.

En skøn Gave.

Den svenske Augustana College, Rock Island, Ill., fik forleden $10,000 som Gave fra Fr. Weyerhauser, St. Paul, Minn.

Stor Prisnedsættelse.

Bøger til overordentlig nedsat Pris. Benyt Lejlighenen. Køb nogle af disse billige Bøger, inden de er udsolgt. De udeladte Numre er solgt. Da vi ikke kan skaffe flere Bøger til de anførte lave Priser, maa Bestilling indsendes snarest, om man ønsker nogle af dem.

Bøgerne tilsendes portofrit.

Bøgerne bestilles efter Nummer.

321. Mindre Arbejder, Fædrelandske Forhold og Anliggender af Dr. Henrik Nikolai Clausen. Udgivet efter hans Død af Dr. Johannes Clausen. 788 Sider i Omslag. Nedsat fra $5,00 til $1,00.

322. Den Christelige Vished, Apologetiske Undersøgelser med særligt Hensyn til Franks „System der Christlichen Gewissheit" af Henry Ussing, Sognepræst. 242 Sider i Omsl. Nedsat fra $1.20 til 50c.

323. Det Evangeliske Kirkelivs, Nutid og Fremtid af Dr. Henrik Nikolai Clausen. Anden, af Forfatteren gennem og omarbejdede, forøgede Udgave. Udgivet efter hans Død. 2 Bind. 815 Sider i Omslag. Nedsat fra $2,40 til $1,00.

324. Johannes-Evangeliet, Fortolket af Dr. H. N. Clausen. 422 Sider i Omslag. Nedsat fra $2,40 til $1,00.

326. Ledøje Kirke. Før og Nu, ved J. P. Jørgensen. Personalhistoriske Optegnelser om Gejstligheden og Lærestanden i Ledøje — Smørum Pastorat, med 6 Billeder udgivet med understøttelse af Universitetet. 68 Sider i Omslag. Nedsat fra 40c. til 25c.

327. Den danske Landsbyskoles Historie til 1848, af L. Kock. 116 Sider i Omslag. Pris nedsat fra 35c. til 25c.

328. Kristelig Ledsager. En Formanings- og Trøstebog for unge og gamle, af Lauritz N. V. Balslev, Sognepræst for Haarslev Menighed paa Fyn. 208 Sider i Omslag nedsat fra 80c. til 40c.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.